Concluzie: Tehno-statul total. Convergența cu China – ultima parte

CrossRoads Uncategorized decembrie 2, 2023decembrie 2, 2023 5 minute

de N.S Lyons

Cartea *Revoluția managerială* a lui James Burnham a avut o mare influență asupra unui autor în special. Reflectând asupra cărții în 1945, George Orwell deplângea faptul că „viziunea lui Burnham despre noua lume s-a dovedit a fi corectă". În această lume nouă:

> *Capitalismul dispare, dar socialismul nu-l înlocuiește. Ceea ce apare acum este un nou tip de societate planificată, centralizată, care nu va fi nici capitalistă, nici democratică, în orice sens admisibil al cuvântului. Conducătorii acestei noi societăți vor fi oamenii care controlează efectiv mijloacele de producție: adică directori de firme, specialiști tehnici, birocrați și militari, puși cu toții laolaltă de Burnham sub denumirea-umbrelă de „manageri". Acești oameni vor elimina vechea clasă capitalistă, vor zdrobi clasa muncitoare și vor organiza societatea în așa fel încât toată puterea și toate privilegiile economice să rămână în mâinile lor. Drepturile de proprietate privată vor fi abolite, dar nu se va institui proprietatea colectivă. Noile societăți „manageriale" nu vor consta dintr-un mozaic de state mici, independente, ci din mari super-state grupate în jurul principalelor centre industriale din Europa, Asia și America. Aceste super-state se vor lupta între ele pentru posesia porțiunilor rămase necapturate de pe Pământ, dar probabil că nu vor putea să se cucerească complet unul pe celălalt. Pe plan intern, fiecare societate va fi ierarhică, cu o aristocrație de talente la vârf și o masă de semi-sclavi la bază.*

Această viziune a unei lumi asaltate de convergența managerială va deveni baza celui mai faimos roman al lui Orwell, *1984.* Acum, vedem cum acea lume prinde contur.

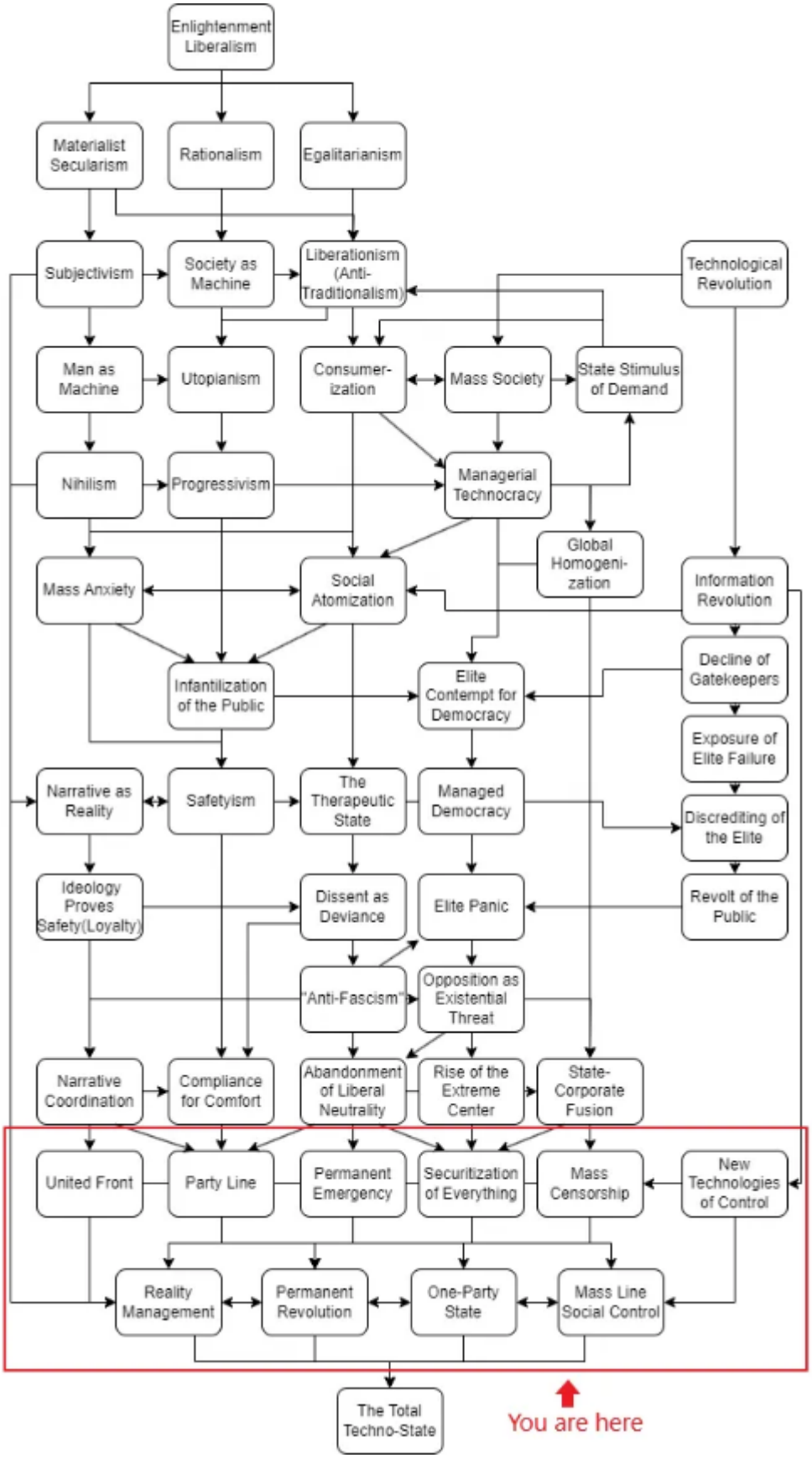

Folosiți această diagramă rezumativă simplă și la îndemână, ca să vedeți unde a luat-o totul razna pentru societatea voastră.

Liberalism iluminist			

Secularism materialist	Raționalism	Egalitarism			
Subiectivism	Societatea ca mașină	Liberaționaism (anti-tradiționalism)			Revoluție tehnologică
Omul ca mașină	Utopism	Consumerizare	Societatea de masă	Stimularea cererii de către stat	
Nihilism	Progresivism		Tehnocrație managerială		
				Omogenizare globală	Revoluție informațională
Anxietate de masă		Atomizare socială			
	Infantilizarea publicului		Disprețul elitei la adresa democrației		Declinul câinilor de pază ai democrației
Narațiunea ca realitate	Securitism	Statul terapeutic	Democrație „manageriată“		Discreditarea elitei
Ideologia dovedește siguranța (loialitatea)		Disidența ca deviaționism	Panica elitei		Revolta publicului
		„Antifascism“	Opoziția ca amenințare existențială		
Coordonarea narațiunii	Conformarea pentru confort	Abandonarea neutralității liberale	Ascensiunea centrului extrem	Fuziunea stat-corporații	
Front unit	Linia partidului	Urgența permanentă	Securitizarea a tot ce există	Cenzura de masă	Noi tehnologii de control
Managementul realității		Revoluția permanentă	Partidul-stat	Controlul social de masă	**SUNTEȚI AICI**
		Tehno-statul total			

Astăzi, marile super-state se luptă pentru posesia pământului. Dar, cu toate speculațiile din trecut cum că secolul XXI va fi definit de o „ciocnire a civilizațiilor“, astăzi există o singură formă sufocantă de civilizație modernă care s-a întins pe fața globului, personalitățile sale multiple luptându-se între ele pentru supremația imperială. În Vest, de-a lungul unui secol de manipulare, managerialismul progresist

a sugrumat cu blândețe democrația, până ce aceasta și-a (https://theupheaval.substack.com/p/there-is-no-liberal-west) dat duhul, după care a golit-o de conținut și s-a îmbrăcat în pielea ei. În Est, virusul importat al managerialismului comunist a înecat într-un fluviu de sânge o civilizație cândva măreață, apoi s-a cristalizat în mașina rece și dură care conduce acum meleagurile Chinei. Managerialismul fascist, ucis de frații săi fratricizi, trăiește în genele lor.

Managerialismul a cucerit astăzi lumea atât de temeinic, încât pentru majoritatea dintre noi poate părea singurul univers posibil – însăși apa în care înotăm ca peștii. Cu istoria noastră rescrisă și mințile noastre condiționate, așa cum a prezis Orwell (și alți profeți (https://theupheaval.substack.com/p/a-prophecy-of-evil-tolkien-lewis)), acum ne luptăm chiar și să-i percepem existența, deci cu atât mai puțin suntem în stare să spargem paradigma de fier a gândirii manageriale și să recunoaștem că, atât ca formă de guvernare, cât și ca mod de a fi, este în experiența umană ceva cu totul nou, anormal, tiranic și absurd.

Născută din trufiile fundamentale ale modernității, patologia grotescă a managerialismului este definită de orgoliul său fără margini și de reducționismul său necruțător. Văzând natura, omul și societatea ca pe o materie primă, pe care, prin imaginație pură și pricepere tehnică, o poate descompune și reconfigura după bunul plac, acest Leviatan ajunge, în îngâmfarea sa, să creadă că până și realitatea trebuie să se supună voinței sale. În ambiția narcisistă ultimă a raționalismului său idiot, este inerent totalitar. Într-adevăr, „totalul" din totalitarism este însăși esența managerialismului la cel mai profund nivel, iar cele două nu pot fi dezagregate. Astfel, managerialismul promite întotdeauna progresul și perfecțiunea umană, dar apoi livrează inevitabil lipsă de umanitate la scară industrială.

Secolul XX a sfârșit prin a fi definit de revoltele catastrofale și distrugerile pe care primul mare val de totalitarism managerial le-a provocat lumii. Hidra acelui flagel totalitar, cu nenumăratele sale fețe, s-a văzut rănită în toiul luptelor, dar niciodată ucisă. Acum, secolul XXI se vede zguduit de frământarea renașterii sale.

Împărtășind același orgoliu managerial, tentate de aceleași puteri tehnologice în creștere și de dorința de a proiecta mintea și sufletul Omului, adăpostind aceleași nesiguranțe și iluzii ale elitei și căutând să contracareze multe dintre aceleași provocări (https://www.palladiummag.com/2021/10/11/the-triumph-and-terror-of-wang-huning/), China și Occidentul conduc astăzi demersul acelei renașteri, chiar dacă din direcții diferite. Chiar și atunci când se agită și se ciocnesc, amândouă converg – cu duritate și moderat, modernist și postmodernist –, fiecare în felul său, către același destin: aceeași supunere organizată social a tot ceea ce este uman, real și liber, în fața nihilismului tehnocratic și a falsei realități a unui guvern-mașină atotcuprinzător – în fața unui tehno-stat total.

După părerea mea este clar, acum, că marea sarcină a umanității din secolul XXI rămâne fundamental aceeași cu cea lăsată neterminată de bătăliile secolului XX: să trezească și să reafirme flacăra spiritului uman și să-și revendice tradiția și dreptul natural la autoguvernare. Iar apoi, cu acel spirit, mânuind focul și sabia adevăratei iubiri și libertăți umane, a adevărului și a dreptei judecăți, să se ridice în contrarevoluție împotriva răului, dușmanul ei de moarte, și să nimicească falsa ordine a managerialismului, cu toate rădăcinile și ramurile sale ideologice otrăvitoare din lume, pentru totdeauna.

Sfârșit. Pentru părțile anterioare, click aici: partea 1 (https://reactionarii.home.blog/2023/09/12/convergenta-cu-china-partea-i-da-vestul-devine-tot-mai-asemanator-cu-china-iata-si-motivul-real/), partea 2, partea 3, partea 4, partea 5, partea 6, partea 7 (https://reactionarii.home.blog/2023/09/28/statul-terapeutic-si-pericolul-din-interior-convergenta-cu-china-partea-a-vii-a/), partea 8, partea 9 (https://reactionarii.home.blog/2023/10/17/mentinerea-stabilitatii-convergenta-cu-china-top-of-form-partea-a-ix-a/), partea 10 (https://reactionarii.home.blog/2023/10/29/centrul-extrem-securitizarea-a-tot-ce-exista-si-guvernarea-prin-lege-convergenta-cu-china-top-of-form-partea-a-x-a/), partea 11 (https://wordpress.com/post/reactionarii.home.blog/3733), partea 12, partea 13, partea 14 și partea 15.

Traducere după https://theupheaval.substack.com/p/the-china-convergence (https://theupheaval.substack.com/p/the-china-convergence)

Publicat de CrossRoads

Lumea modernă înjosește. Înjosește cetatea; îl înjosește pe om. Înjosește iubirea; înjosește femeia; îl înjosește pe copil; înjosește națiunea (Ch. Peguy) *Vezi toate articolele lui CrossRoads*

Creează gratuit un site web sau un blog la WordPress.com. Nu vinde și nu partaja informațiile mele cu caracter personal